

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal "Ettepanek: Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ, selle üksikdirektiive ning nõukogu direktiive 83/477/EMÜ, 91/383/EMÜ, 92/29/EMÜ ja 94/33/EÜ, et lihtsustada ja ratsionaliseerida praktilist rakendamist käsitlevaid aruandeid"

KOM(2006) 390 lõplik — 2006/0127 (COD)

(2007/C 93/10)

20. septembril 2006 otsustas nõukogu vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 262 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses "Ettepanek: Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ, selle üksikdirektiive ning nõukogu direktiive 83/477/EMÜ, 91/383/EMÜ, 92/29/EMÜ ja 94/33/EÜ, et lihtsustada ja ratsionaliseerida praktilist rakendamist käsitlevaid aruandeid"

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav tööhõive, sotsiaalküsimuste ja kodakondsuse sektsioon võttis arvamuse vastu 19. detsembril 2006. Raportöör oli Thomas Janson.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 432 istungjärgul 17.–18. jaanuaril 2007 (17. jaanuari 2007 istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 150, vastu hääletas 1, erapooletuks jäi 6 liiget.

1. Kokkuvõte ja järeldused

1.1 Töötervishoid ja tööohutus on EL-i pädevus, mis on oluline jätkusuutliku konkurentsi jaoks siseturul ning Euroopa sotsiaalse mõõtme jaoks. Ettevõtted ei tohiks konkureerida töötajate tervishoiu ja tööohutuse arvel.

1.2 Liikmesriikidel on vastavalt paljudele "tervishoiu- ja ohutusdirektiividele" kohustus koostada praktilise rakendamise aruandeid. Lisaks on praegu kehtivate sätetega riiklike praktilise rakendamise aruannete komisjonile esitamiseks ette nähtud erineva pikkusega perioodid (neli või viis aastat). Komisjoni ettepanekuga ühtlustatakse need erinevused ning ratsionaliseeritakse olemasolev õigustik, nähes ette kõikide direktiivide jaoks ühe praktilise rakendamise aruande koostamise iga viie aasta tagant.

1.3 EMSK tervitab komisjoni ettepanekut. Aruandluse jaoks kulus riiklikel ametiasutustel palju aega ning ettepanek tähendab olulist aja ja kulude kokkuhoidu.

1.4 Sageduse kooskõlastamine ja aruandluse koondamine üheks aruandeks võimaldab riiklikel ametiasutustel saada paremat ülevaadet. See annab ka paremaid võimalusi koostada aruandeid erinevate terviseriskide seoste kohta, mida direktiivides püütakse ennetada. Korrapärane aruannete koostamine töötervishoiu ja tööohutuse valdkonda reguleerivate direktiivide praktilise rakendamise kohta on oluline vahend kokkuvõtete tegemiseks, mis võimaldaks hinnata võetud meetmete tõhusust ja nende mõju töötervishoiu ja tööohutuse kvaliteedile Euroopa Liidus. EMSK on siiski seisukohal, et komisjon peaks tegema liikmesriikidele kohustusseks konsulteerida sotsiaalpartneritega aruande kõikide peatükkide osas enne aruande edastamist komisjonile, ning lülitama aruandesse sotsiaalpartnerite seisukohad.

1.5 Ettepanekuga luuakse samuti suurem läbipaistvus, mis on kasulik nii kodanike kui ka sidusrühmade jaoks. Sel viisil lähendatakse Euroopa kodanikele ja tugevneb demokraatia.

2. Põhjus

2.1 Komisjoni teatise kokkuvõte

2.1.1 Komisjoni ettepaneku eesmärk on lihtsustada ja ratsionaliseerida tervisekaitset ja tööohutust käsitlevate ühenduse direktiivide sätteid, mille kohaselt liikmesriigid ja komisjon peavad koostama nende praktilise rakendamise kohta aruandeid.

2.1.2 Liikmesriikidel on vastavalt paljudele töötervishoiu- ja ohutusdirektiividele kohustus koostada praktilise rakendamise aruandeid. Lisaks näevad praegu kehtivad sätted ette komisjonile riiklike praktilise rakendamise aruannete esitamiseks erineva sageduse (neli või viis aastat). Komisjoni ettepanekuga ühtlustatakse need erinevused ning ratsionaliseeritakse praegust õigustikku, nähes ette iga vie aasta tagant ühe praktilise rakendamise aruande koostamise, mis sisaldab üldpõhimõtteid ja kõikide direktiivide puhul kehtivaid ühiseid aspekte käsitlevat üldosa, mida täiendavad iga direktiiviga seotud aspekte käsitlevad eripeatükid. Esimene aruanne hõlmab ajavahemikku 2007–2012.

2.1.3 Praegu on liikmesriikide kohustus koostada komisjoni aruande aluseks olevaid praktilise rakendamise aruandeid sätestatud nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivis 89/391/EMÜ töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta ⁽¹⁾ ning üksikdirektiivides selle artikli 16 lõike 1 ⁽²⁾ tähenduses. Veel kolmes direktiivis nähakse ette rakendusaruannete koostamine. ⁽³⁾

2.1.4 Komisjoni ettepanek tähendab samuti, et kolme kõnealuse valdkonna direktiivi kohta, milles praktilise rakendamise aruannete koostamise kohustus ei ole ette nähtud, hakkab kehtima aruandluskohustus. Kõnealused direktiivid on järgmised: nõukogu 19. septembri 1983. aasta direktiiv 83/477/EMÜ ⁽⁴⁾ töötajate kaitsmise kohta asbestiga kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/54/EÜ töötajate kaitse kohta bioloogiliste mõjuritega kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl (seitsmes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ ⁽⁵⁾ artikli 16 lõike 1 tähenduses) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/37/EÜ töötajate kaitse kohta tööl kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate ohtude eest (kuues üksikdirektiiv nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõikes 1 tähenduses). ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ EÜTL 183, 29.6.1989, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 1989. aasta direktiiv 89/654/EMÜ töökohale esitatavate ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta (EÜTL 393, 30.12.1989, lk 1), nõukogu 30. novembri 1989. aasta direktiiv 89/655/EMÜ töötajate poolt tööl kasutatavatele töövahenditele esitatavate ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta (EÜTL 393, 30.12.1989, lk 13), nõukogu 30. novembri 1989. aasta direktiiv 89/656/EMÜ töötajate isikukaitsevahendite kasutamise seotud tervisekaitse ja ohutuse miinimumnõuete kohta (EÜTL 393, 30.12.1989, lk 18), nõukogu 29. mai 1990. aasta direktiiv 90/269/EMÜ tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuete kohta, mis käsitlevad raskuste käsitsi teisaldamist, millega kaasneb eelkõige töötajate seljavigastuse oht (EÜTL 156, 21.6.1990, lk 9), nõukogu 29. mai 1990. aasta direktiiv 90/270/EMÜ kuvariga töötamise tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuete kohta (EÜTL 156, 21.6.1990, lk 14), nõukogu 24. juuni 1992. aasta direktiiv 92/57/EMÜ tööohutuse ja -tervishoiu miinimumnõuete rakendamise kohta ajutistel või liikuvatel ehitustööplatsidel (EÜTL 245, 26.8.1992, lk 6), nõukogu 24. juuni 1992. aasta direktiiv 92/58/EMÜ töökohas kasutatavate ohutus- ja/või tervisekaitsemärkide miinimumnõuete kohta (EÜTL 245, 26.8.1992, lk 23), nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (EÜTL 348, 28.11.1992, lk 1), nõukogu 3. novembri 1992. aasta direktiiv 92/91/EMÜ puurides maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta (EÜTL 348, 28.11.1992, lk 9), nõukogu 3. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/104/EMÜ maa peal ja maa all maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta (EÜTL 404, 31.12.1992, lk 10), nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/103/EÜ kalalaevade pardal kohaldatavate tööohutuse ja -tervishoiu miinimumnõuete kohta (EÜTL 307, 13.12.1993, lk 1), nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiv 98/24/EÜ töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööl (EÜTL 131, 5.5.1998, lk 11), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1999. aasta direktiiv 99/92/EÜ plahvatusohtlikust keskkonnast potentsiaalselt ohustatud töötajate ohutuse ja tervisekaitse parandamise miinimumnõuete kohta (EÜTL 23, 28.1.2000, lk 57), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2002. aasta direktiiv 02/44/EÜ töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsilistest mõjuritest (vibratsioon) tulenevate riskidega (EÜTL 177, 6.7.2002, lk 13), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. veebruari 2003. aasta direktiiv 03/10/EÜ töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsilistest mõjuritest (müra) tulenevate riskidega (ELT L 42, 15.2.2003, lk 38), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 04/40/EÜ töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsilistest mõjuritest (elektromagnetväljad) tulenevate riskidega (ELT L 159, 30.4.2004, lk 1), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv 2006/25/EÜ töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsilistest mõjuritest (tehnilik optiline kiirgus) tulenevate riskidega (ELT L 114, 27.4.2006, lk 38). Kolmes kõnealuse valdkonna direktiivis ei ole praktilise rakendamise aruannete koostamise kohustus ette nähtud, need on järgmised: nõukogu 19. septembri 1983. aasta direktiiv 83/477/EMÜ töötajate kaitsmise kohta asbestiga kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/54/EÜ töötajate kaitse kohta bioloogiliste mõjuritega kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl (seitsmes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/37/EÜ töötajate kaitse kohta tööl kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate ohtude eest (kuues üksikdirektiiv nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõikes 1 tähenduses).

⁽³⁾ Rakendamisaruanne koostamine on ette nähtud nõukogu 25. juuni 1991. aasta direktiiviga 91/383/EMÜ, millega täiendatakse meetmeid tähtajalise või ajutise töösuhetega töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise soodustamiseks (EÜTL 206, 29.7.1991, lk 19), nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiviga 92/29/EMÜ ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta, et osutada paremaid raviteenuseid laevadel (EÜTL 113, 30.4.1992, lk 19) ning nõukogu 22. juuni 1994. aasta direktiiviga 94/33/EÜ noorte kaitse kohta tööl (EÜTL 216, 20.8.1994, lk 12).

⁽⁴⁾ EÜTL 263, 24.9.1983, lk 25.

⁽⁵⁾ EÜTL 262, 17.10.2000, lk 21.

⁽⁶⁾ ELT L 229, 29.6.2004, lk 23.

2.2 Üldised tähelepanekud

2.2.1 Töotervishoid ja tööohutus on EL-i pädevus, mis on oluline jätkusuutliku konkurentsi jaoks siseturul ning Euroopa sotsiaalse mõõtme jaoks. Ettevõtted ei tohiks konkureerida töötajate tervishoiu ja tööohutuse arvel.

2.2.2 EMSK tervitab komisjoni ettepanekut. Ettepanek tähendab liikmesriikide jaoks olulist kokkuhoidu aja ja kulude osas. Aruandluse jaoks kulus riiklikel ametiasutustel palju aega. Praeguses raamistikus toimub hindamine eri direktiividest tulenevate erinevate ajaliste nõudmiste tõttu peaaegu pidevalt, mistõttu halduskulud on ebaproportsionaalselt suured.

2.2.3 Sageduse kooskõlastamine ja aruandluse kohandamine üheks aruandeks võimaldab riiklikel ametiasutustel saada paremat ülevaadet. See annab ka paremaid võimalusi aruannete koostamiseks seoste kohta erinevate terviseriskide vahel, mida direktiivides püütakse ennetada. Tööohutuse ja töotervishoiuprobleemid on sageli omavahel seotud ning kooskõlastatud aruandlus võib anda parema ülevaate direktiivide mõjust. Korrapärane aruannete koostamine töotervishoiu ja tööohutuse valdkonda reguleerivate direktiivide praktilise rakendamise kohta on oluline vahend kokkuvõtete tegemiseks, mis võimaldaks hinnata võetud meetmete tõhusust ja nende mõju töotervishoiu ja tööohutuse kvaliteedile Euroopa Liidus.

2.2.4 EMSK on siiski seisukohal, et komisjon peaks tegema liikmesriikidele kohustuseks konsulteerida sotsiaalpartneritega kõigi aruande peatükkide osas enne aruande edastamist komisjonile, ning lülitama aruandesse sotsiaalpartnerite seisukohad.

2.2.5 Ettepanekuga luuakse samuti suurem läbipaistvus, mis on kasulik nii kodanike kui ka sidusrühmade jaoks. Sel viisil lähendatakse Euroopa kodanikele ja tugevneb demokraatia.

Brüssel, 17. jaanuar 2007

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Dimitris DIMITRIADIS
